

UCHWAŁA NR 971/2023
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 27 października 2023 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2022 r. poz. 356**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269) Krajowa Rada Sądownictwa:

1. **przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana Grzegorza Michała Pastuszko do pełnienia urzędu na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana Pawła Stanisława Buconia, Pana Jarosława Dudzicza, Pana Macieja Andrzeja Mitera i Pana Piotra Telusiewicza do pełnienia urzędu na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

UZASADNIENIE

I

Postępowanie przed Krajową Radą Sądownictwa

Na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 356, zgłosili się:

- Pan dr Paweł Stanisław Bucoń – sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie,
- Pan Jarosław Dudzicz – sędzia Sądu Rejonowego w Słubicach
- Pani Honorata Teresa Łopianowska – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
- Pan dr Maciej Andrzej Mitera – sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie,
- Pan dr hab. Grzegorz Michał Pastuszko – profesor Uniwersytetu Rzeszowskiego,
- Pan dr hab. Piotr Telusiewicz – sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269 – dalej: ustawa o KRS).

W dniu 23 października 2023 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska w przedmiocie rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Rady kandydatów na dwa stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, objęte niniejszym konkursem. Członkowie zespołu zapoznali się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, przeanalizowali je i omówili szczegółowo wszystkie kandydatury. Następnie odbyli naradę i uznali, że materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Uznali jednogłośnie, że stanowisko zostanie podjęte dopiero po wysłuchaniu kandydatów przed Radą *in pleno*.

Wysłuchanie kandydatów nastąpiło w dniach 23–24 października 2024 r., przy czym pierwszego dnia – Pani Honoraty Teresy Łopianowskiej (udział osobisty), Pana Jarosława Dudzicza (udział zdalny) i Pana Grzegorza Michała Pastuszko (udział osobisty), a drugiego dnia – Pana Pawła Stanisława Buconia (udział osobisty). Na wysłuchaniu przed Radą nie stawili się natomiast Pan Maciej Andrzej Mitera i Pan Piotr Telusiewicz. Pan Maciej Andrzej Mitera nie złożył wniosku o odroczenie wysłuchania ani o wysłuchanie w innym terminie, czy też o wysłuchanie w trybie wideokonferencji. Nie przedstawił też zaświadczenia lekarskiego uzasadniającego niemożność stawienia się przed Radą. Wobec powyższego Rada odstąpiła od jego wysłuchania (uchwała nr 967/2023 z 27 października 2023 r.). Z kolei Pan Piotr Telusiewicz uzasadnił swoją nieobecność obowiązkami zawodowymi i wnioskował o procedowanie w sprawie bez jego udziału, nie wnosząc o wysłuchanie w innym terminie bądź w trybie wideokonferencji. W związku z czym Rada odstąpiła również od jego wysłuchania (uchwała nr 968/2023 z 27 października 2023 r.).

W dniu 24 października 2023 r. Pani Honorata Teresa Łopianowska złożyła oświadczenie o wycofaniu swojej kandydatury z konkursu, w związku z czym Krajowa Rada Sądownictwa umorzyła postępowanie wszczęte jej zgłoszeniem, uchwałą nr 951/2023 z tego samego dnia.

W dniu 25 października 2023 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa kontynuował posiedzenie w niniejszej sprawie w celu zajęcia stanowiska. Mając na uwadze szczegółowe omówienie kandydatur na posiedzeniu 23 października 2023 r. oraz zakończenie

wysłuchania kandydatów przez Radę, członkowie zespołu ocenili, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. W jawnym głosowaniu, w obecności wszystkich członków zespołu, oddano na: Pana Pawła Stanisława Buconia – 1 głos „za”, 0 głosów „przeciw” i 4 głosy „wstrzymujące się”, Pana Jarosława Dudzicza – 2 głosy „za”, 0 głosów „przeciw” i 3 głosy „wstrzymujące się”, Pana Macieja Andrzeja Miterę – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw” i 5 głosów „wstrzymujących się”, Pana Grzegorza Michała Pastuszko – 3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw” i 2 głosy „wstrzymujące się”, a na Pana Piotra Telusiewicza – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw” i 5 głosów „wstrzymujących się”. W rezultacie przeprowadzonego głosowania zespół, bezwzględną większością głosów, przyjął stanowisko w przedmiocie rekomendacji Pana Grzegorza Michała Pastuszko na jedno z dwóch wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 356. W ocenie zespołu rekomendowany kandydat w najwyższym stopniu spełnia bowiem przesłanki powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, jako że: legitymuje się odpowiednim doświadczeniem i stażem zawodowym, wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej, posiada bogaty dorobek naukowy, a dodatkowo profesjonalnie zaprezentował swoją kandydaturę podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa. Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu.

Ustaliwszy, że kandydaci spełniają formalne wymagania ustawowe, określone w art. 30 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2023 r. poz. 1093 t.j. – dalej: ustawa o SN), Krajowa Rada Sądownictwa dokonała ich oceny, kierując się kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: doświadczeniem zawodowym, dorobkiem naukowym, opiniami, rekomendacjami i publikacjami. Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa – dzieląc stanowisko zespołu – uznała, że w niniejszej procedurze konkursowej Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pana Grzegorza Michała Pastuszko do pełnienia urzędu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

II

Charakterystyka kandydatów

Pan Grzegorz Michał Pastuszko urodził się w 1981 r. w Dąbrowie Tarnowskiej. W 2005 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 1 października 2005 r. do 30 września 2010 r. pracował w Katedrze Prawa Wydziału Ekonomicznego Politechniki Radomskiej im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu, początkowo na stanowisku asystenta, a następnie adiunkta. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *„Ustrojowa rola opozycji parlamentarnej w świetle Konstytucji z 1997 r.”* oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z dnia 15 października 2008 r. Od 1 listopada 2008 r. do 30 czerwca 2010 r. był zatrudniony jako wykładowca, a następnie adiunkt w Wyższej Szkole Biznesu im. bp. Jana Chrapka w Radomiu. W latach 2008–2009 był również wykładowcą w Wyższej Szkole Biznesu i Przedsiębiorczości w Ostrowcu Świętokrzyskim. Od 2009 r. związał swoją ścieżkę zawodową i naukową z Wydziałem Prawa Uniwersytetu Rzeszowskiego. Od 1 października 2009 r. do 3 maja 2020 r. pracował kolejno na stanowiskach: wykładowcy, adiunkta i starszego wykładowcy w Katedrze Prawa Konstytucyjnego i w Katedrze Instytucji Prawnych i Praw Człowieka tej Uczelni. Na podstawie przedstawionego osiągnięcia naukowego pt. *„Zasada autonomii regulaminowej Sejmu, Senatu i Zgromadzenia Narodowego w polskim prawie parlamentarnym – rozważania na tle uregulowań Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 roku”* uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne, nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z dnia 6 kwietnia 2020 r. Z dniem 4 maja 2020 r. został mu nadany tytuł profesora Uniwersytetu Rzeszowskiego. Do chwili obecnej jest zatrudniony w Zakładzie Prawa Konstytucyjnego i Praw Człowieka Instytutu Nauk Prawnych tego Uniwersytetu. Jest autorem licznych publikacji naukowych, w szczególności z zakresu prawa konstytucyjnego, jak i opinii prawnych dotyczących m.in. zagadnień prawa konstytucyjnego, ustroju sądów czy prawa Unii Europejskiej. Bierze udział w konferencjach naukowych w charakterze prelegenta.

W 2009 r. kandydat został wyróżniony indywidualną nagrodą III stopnia Rektora Politechniki Radomskiej im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu za osiągnięcia naukowe. W 2011 r. odebrał zaś wyróżnienie od samorządu studenckiego Wydziału Prawa i Administracji

Uniwersytetu Rzeszowskiego za działalność dydaktyczną w kategorii odkrycie roku. W 2017 r., w uznaniu dla działalności dydaktycznej, Minister Edukacji Narodowej nadał mu Medal Komisji Edukacji Narodowej. Obok prowadzenia działalności badawczo-dydaktycznej kandydat posiada doświadczenie praktyczne, zdobyte podczas zatrudnienia na stanowisku specjalisty w kancelarii adwokackiej w Rzeszowie (od 1 maja 2012 r. do 2 lipca 2013 r.). W latach 2013–2018 był wpisany na listę adwokatów Okręgowej Rady Adwokackiej w Rzeszowie, a od 2018 r. jest wpisany na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie, ale nie wykonywał i nie wykonuje żadnego z tych zawodów. Od 2014 r. jest członkiem Kolegium Prawników Konsultorów przy Kurii Diecezjalnej w Tarnowie, a od 2020 r. pełni funkcję eksperta zewnętrznego Ministerstwa Sprawiedliwości, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Centrum Badań Polityki Europejskiej w Warszawie w zakresie opracowywania opinii prawnych w dziedzinie prawa konstytucyjnego, prawa parlamentarnego oraz prawa Unii Europejskiej. W 2021 r. został wybrany na członka komisji egzaminacyjnej do spraw aplikacji adwokackiej. Jest recenzentem różnych czasopism naukowych i członkiem gremiów naukowych, takich jak Polskie Towarzystwo Prawa Konstytucyjnego (od stycznia 2020 r.), Centrum Badań nad Parlamentaryzmem Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (od lutego 2020 r.), czy Rady Naukowej Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości (od lutego 2021 r.).

Rekomendacji kandydatowi udzielili Rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz dr hab. Leszek Bielecki – sędzia Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Pozytywną opinię o kandydacie sporządził Dyrektor Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Kandydat w pełni profesjonalnie zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Paweł Stanisław Bucoń urodził się w 1977 r. w Kraśniku. W 2001 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z oceną dostateczną, uzyskując tytuł magistra. W latach 2001–2006 był doktorantem na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Równolegle, od 2002 r. do 2005 r., odbył aplikację adwokacką w Okręgowej Radzie Adwokackiej w Lublinie. W grudniu 2005 r. złożył egzamin adwokacki z łącznym wynikiem dobrym. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *Odpowiedzialność cywilna uczestników wypadku komunikacyjnego* oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału

Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II z dnia 26 czerwca 2007 r. Od 1 stycznia 2009 r. do 19 marca 2015 r. wykonywał zawód adwokata w formie indywidualnej kancelarii adwokackiej z siedzibą w Lublinie. Od 1 października 2009 r. do chwili obecnej jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, początkowo na Wydziale Zamiejscowym Prawa i Nauk o Społeczeństwie w Stalowej Woli a od 2018 r. na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 marca 2015 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej. Orzekał w I Wydziale Cywilnym. Z dniem 1 września 2018 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku. Orzekał w I Wydziale Cywilnym. Od 1 stycznia do 9 marca 2019 r. był delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do Sądu Najwyższego do pełnienia funkcji asystenta sędziego. Obowiązki wykonywał początkowo w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych a od 16 stycznia 2019 r. w Izbie Dyscyplinarnej. Od 11 marca do 28 marca 2019 r. był delegowany do pełnienia obowiązków głównego specjalisty w Departamencie Nadzoru Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości. Od 29 marca 2019 r. jest oddelegowany na czas nieokreślony do Sądu Najwyższego do pełnienia funkcji asystenta sędziego. Związane z tym obowiązki wykonywał najpierw w Izbie Dyscyplinarnej a od 1 lipca 2019 r. do chwili obecnej – w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 2020 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w zróżnicowanych formach doskonalenia zawodowego. W latach 2008–2011 odbył kurs formacji biblijnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II. W 2019 r. odbył staż naukowy na Uniwersytecie im. Iwana Franki we Lwowie. W 2022 r. ukończył studia podyplomowe z zakresu prawa kanonicznego dla prawników. Jest autorem licznych publikacji naukowych, w szczególności z zakresu prawa prywatnego, a także glos do orzeczeń Sądu Najwyższego i Sądu Okręgowego w Lublinie. Występuje na konferencjach jako prelegent.

Pozytywne opinie o pracy i kwalifikacjach kandydata sporządzili: Prodziekan ds. Kształcenia Katolickiego Uniwersytetu Jana Pawła II, Wiceprezes Sądu Okręgowego w Lublinie oraz – za czas wykonywania zawodu adwokata – Wicedziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Lublinie. Rekomendacji kandydatowi udzielili: Pan prof. dr hab. Paweł Czubik

– sędzia Sądu Najwyższego, Pani dr hab. Elżbieta Karska – sędzia Sądu Najwyższego, Pani dr hab. Aneta Kaźmierczyk – Kierownik Katedry Prawa Nieruchomości i Prawa Podatkowego Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, ks. prof. dr hab. Piotr Kroczek – Kierownik Katedry Norm Ogólnych i Teorii Prawa Wydziału Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie oraz Pan dr hab. Rafał Sura.

Kandydat w pełni profesjonalnie zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Jarosław Dudzicz urodził się w 1969 r. w Józefowie. W 1993 r. ukończył wyższe studia w zakresie filologii germańskiej na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze, także z oceną bardzo dobrą, na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu pozaetatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, we wrześniu 2004 r. złożył egzamin sędziowski z wynikiem dobrym. Z dniem 15 listopada 2004 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Słubicach. Orzekał w pionie karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 października 2008 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Słubicach. Nadal orzekał w pionie karnym. Od 1 stycznia 2009 r. zastępował Przewodniczącego II Wydziału Karnego, a od lipca 2010 r. do marca 2017 r. pełnił obowiązki Przewodniczącego tego Wydziału. W latach 2009–2013 był wielokrotnie delegowany do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przez Prezesa tego Sądu i Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie. Orzekał w II Wydziale Karnym. Z dniem 27 listopada 2017 r. Minister Sprawiedliwości powierzył mu funkcję Prezesa Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, z jednoczesnym delegowaniem do pełnienia obowiązków sędziego tego Sądu na czas pełnienia powierzonej funkcji. Orzeka w IV Wydziale Karnym Odwoławczym. Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 marca 2018 r. został wybrany na członka Krajowej Rady Sądownictwa. Funkcję tę pełnił przez jedną kadencję. Od 2022 r. jest członkiem Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

W 2000 r. kandydat ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Viadrina we Frankfurcie nad Odrą z oceną zadowalającą, a w 2007 r., po ukończeniu polsko-niemieckiego toku studiów, uzyskał tytuł *master of German and Polish law* oraz tytuł *bachelor of German and Polish law*. Posiada wieloletnie doświadczenie dydaktyczne, zdobyte podczas zatrudnienia na stanowisku wykładowcy tej Uczelni (prowadził zajęcia z prawa i postępowania

karnego oraz z retoryki). W latach 2018–2021 był kilkakrotnie członkiem komisji egzaminacyjnych ds. aplikacji prawniczych i prawniczych egzaminów zawodowych. Jest autorem kilku publikacji z zakresu retoryki dla prawników i problematyki tłumaczeń prawniczych.

Pozytywną opinię służbową o kandydacie sporządził Prezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie.

Kandydat zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Maciej Andrzej Mitera urodził się w 1973 r. w Łodzi. W 1997 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku, we wrześniu 1999 r. złożył egzamin sędziowski z wynikiem dobrym. W latach 1999–2000 pracował jako konsultant prawny w spółce prawa handlowego z siedzibą w Tarnowie. Z dniem 6 marca 2000 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie. Orzekał w V Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 marca 2003 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie. Nadal orzekał w pionie karnym. W ramach udzielonych delegacji od 1 stycznia 2006 r. do 28 lipca 2011 r. pełnił czynności administracyjne w Ministerstwie Sprawiedliwości (Departament Organizacyjny). W związku z reorganizacją wymiaru sądownictwa powszechnego z dniem 1 marca 2006 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie i przydzielony do VII Wydziału Grodzkiego, ale nie podjął obowiązków orzeczniczych, jako że nadal przebywał na delegacji w Ministerstwie Sprawiedliwości. Od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008 r. pełnił obowiązki sędziego w Sądzie Okręgowym w Tarnowie – w wymiarze jednej sesji w miesiącu, w ramach delegacji udzielonej przez Ministra Sprawiedliwości. Wobec ustania delegacji do Ministerstwa Sprawiedliwości z dniem 29 lipca 2011 r. został przydzielony do pełnienia czynności służbowych w V Wydziale Karnym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie. W latach 2013–2016 orzekał w VII Wydziale Wykonywania Orzeczeń Sądu Okręgowego w Warszawie, w ramach udzielonej delegacji. Od 18 stycznia 2016 r. do 6 lutego 2018 r. ponownie pełnił czynności administracyjne w Ministerstwie Sprawiedliwości (Departament Legislacyjny). Z dniem 7 lutego 2018 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie i przydzielony do V Wydziału Karnego. Od 7 lutego 2018 r. do 6 lutego 2022 r.

pełnił funkcję Prezesa tego Sądu. Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 marca 2018 r. został wybrany na członka Krajowej Rady Sądownictwa. Funkcję tę pełnił przez jedną kadencję.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji zawodowych, uczestnicząc w szkoleniach. Posiada wieloletnie doświadczenie dydaktyczne, zdobyte podczas prowadzenia zajęć dla studentów i aplikantów oraz wykładów, głównie na zlecenie wydawnictwa CH Beck. W lipcu 2015 r. uzyskał stopień doktora nauk prawnych w dyscyplinie prawo, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa Uniwersytetu w Białymstoku (rozprawa doktorska „*Położenie prawne obywateli II RP w Generalnej Guberni w świetle rozporządzeń Hansa Franka*”). W 2018 r. został powołany w skład komisji egzaminacyjnej do spraw aplikacji radcowskiej. W tym samym roku Minister Sprawiedliwości powołał go do pełnienia funkcji Przewodniczącego Komisji Odpowiedzialności Zawodowej Tłumaczy.

Pozytywną opinię służbową o kandydacie sporządził Wiceprezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie.

Kandydat nie wziął udziału w wysłuchaniu przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan **Piotr Telusiewicz** urodził się w 1980 r. w Przysusze. W 2004 r. ukończył wyższe studia na kierunku prawo kanoniczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W 2005 r. ukończył na tej Uczelni wyższe studia prawnicze, także z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 1 października 2006 r. do chwili obecnej jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *Wspólnota małżeńska jako zasada w polskim prawie rodzinnym* oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II z dnia 18 grudnia 2007 r. Na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt. *Służebna rola zwrotu „rodzinny” w przepisach prawa polskiego* uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa – prawo rodzinne, nadany uchwałą Rady tego Wydziału z dnia 9 grudnia 2014 r. Aktualnie jest wykładowcą, a od 1 marca 2017 r. także Kierownikiem Katedry Prawa Rodzinnego i Praw Rodziny na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Równoległe do działalności naukowo-dydaktycznej kandydat realizuje się zawodowo w strukturach wymiaru sprawiedliwości. Po odbyciu pozaetatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Lublinie,

we wrześniu 2008 r. złożył egzamin sędziowski z łączną oceną dobrą plus. Od 1 czerwca do 31 sierpnia 2009 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Rejonowym w Lubartowie. Z dniem 1 września 2009 r. został mianowany referendarzem sądowym w Sądzie Rejonowym w Lublinie, a z dniem 1 stycznia 2011 r. został przeniesiony na stanowisko referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 listopada 2013 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej, gdzie orzekał w I Wydziale Cywilnym. Z dniem 1 października 2014 r. został przeniesiony, na własny wniosek, na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie. Orzekał w VI Wydziale Cywilnym. Od 15 stycznia 2016 r. do 4 września 2018 r. pełnił funkcję Przewodniczącego tego Wydziału, wcześniej pełniąc obowiązki zastępcy przewodniczącego (od lutego do lipca 2015 r.) i obowiązki przewodniczącego (od lipca 2015 r. do stycznia 2016 r.). Od 15 stycznia 2018 r. do 12 kwietnia 2021 r. pełnił funkcję Wiceprezesa tego Sądu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 czerwca 2019 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie. Orzekał w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Od 12 kwietnia 2021 r. do 31 stycznia 2022 r. był delegowany do Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Pełnił wówczas funkcję Kierownika Działu Szkoleń w Ośrodku Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej. Od 1 lutego 2023 r. do chwili obecnej orzeka w XV Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w szkoleniach zawodowych. W 2006 r. ukończył studia podyplomowe z zakresu podstaw prawa ukraińskiego. Jest autorem licznych publikacji naukowych, w szczególności z zakresu prawa rodzinnego, w tym pięciu monografii i kilkudziesięciu artykułów. Występuje na konferencjach w roli prelegenta. Zarządzeniem Rzecznika Praw Dziecka z dnia 10 października 2013 r. został powołany na członka społecznej Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Rodzinnego i Opiekuńczego przy Rzeczniku Praw Dziecka, powołanej na okres kadencji tego organu.

Kandydat nie wziął udziału w wysłuchaniu przed Krajową Radą Sądownictwa, usprawiedliwiając swoją nieobecność.

III

Porównanie kandydatów

W każdym postępowaniu nominacyjnym Krajowa Rada Sądownictwa dokonuje oceny kandydatów na podstawie załączonych materiałów, ocenianych indywidualnie. Rada jest wyposażona w prawo swobodnej oceny zgromadzonego materiału i możliwość nadania decydującego znaczenia określonym, wybranym kryteriom ustawowym, na podstawie których podejmuje uchwałę. Od stanu faktycznego konkretnej sprawy zależy, jakie kryteria są stosowane przez Radę w danym postępowaniu, w szczególności co do rozpatrywanych łącznie kryteriów, na które składają się: kwalifikacje, doświadczenie zawodowe oraz dane potwierdzające zdobycie umiejętności dodatkowych.

Uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru, a zatem zadaniem Rady było przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

Kryteria oceny kandydatów przyjęte przez Krajową Radę Sądownictwa

Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się poziomem wiedzy prawniczej, kwalifikacjami merytorycznymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Mając na uwadze bardzo wysokie kwalifikacje Pana Pawła Stanisława Buconia oraz Pana Piotra Telusiewicza, którzy w najwyższym stopniu spełniają wszystkie przesłanki powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, Rada uwzględniła, że kandydaci ci zostali przedstawieni Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie na sędziów Sądu Najwyższego w konkursie na siedem wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 838 (uchwała nr 333/2023 z dnia 19 maja 2023 r., która jest wobec tych kandydatów prawomocna). Kierując się dobrem wymiaru sprawiedliwości, które w tym przypadku realizuje się w potrzebach Izby Cywilnej Sądu Najwyższego, Rada podtrzymuje decyzję wyrażoną w wyżej wymienionej uchwale. Tym bardziej, że statystyki ruchu spraw w Izbie Cywilnej oraz w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, a także liczba sędziów orzekających w każdej z tych Izb (wszystkie dane dostępne na stronie internetowej Sądu Najwyższego www.sn.pl) dowodzą nagłej i koniecznej potrzeby zwiększenia zasobów kadrowych Izby Cywilnej.

Uwzględniając odmienne ścieżki rozwoju zawodowego pozostałych kandydatów, Rada oceniła, że spełniają oni formalne kryteria wyboru na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, ale tylko Pan Grzegorz Michał Pastuszko spełnia je w stopniu uzasadniającym przedstawienie z wnioskiem o powołanie. Mimo młodego wieku wybrany kandydat legitymuje się bowiem stopniem doktora habilitowanego, co *per se* stanowi rękojmię poziomu jego wiedzy prawniczej, i jest zatrudniony na stanowisku profesora państwowej uczelni wyższej, co z kolei stanowi uznanie zarówno dla jego wiedzy, jak i kwalifikacji. Legitymuje się zróżnicowanym doświadczeniem zawodowym, obejmującym bogatą działalność naukowo-dydaktyczną, ale też aktywną pracę o charakterze eksperckim, jako recenzent czasopism naukowych, autor opinii prawnych i członek zróżnicowanych gremiów naukowych. Z opinii Dyrektora Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Rzeszowskiego wynika, że zainteresowania badawcze tego kandydata koncentrują się wokół problematyki szeroko rozumianego prawa parlamentarnego, a jego rzetelna, staranna i systematyczna praca zasługuje na wysoką ocenę. Rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego, który udzielił Panu Profesorowi rekomendacji, zaznaczył, że jest on postrzegany w środowisku prawniczym jako jeden ze zdolniejszych konstytucjonalistów młodego pokolenia, a w gronie koleżeńskim – jako autorytet naukowy. Podkreślił również jego aktywną działalność w rzeszowskiej wspólnocie akademickiej (od 2020 r. piastuje mandat senatora Uniwersytetu Rzeszowskiego, a w przeszłości – z uwagi na umiejętności komunikacyjne oraz biegłe władanie pięcioma językami – bywał delegowany na przedstawiciela Wydziału Prawa i Administracji tej Uczelni w kontaktach z zagranicznymi instytucjami naukowymi). W przekonaniu Rady jednoznacznie dowodzi to wyróżniania się przez Pana Grzegorza Michała Pastuszko wiedzą prawniczą w stopniu uzasadniającym awans zawodowy na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego. Także obszar specjalizacji kandydata predestynuje go w sposób szczególny do objęcia urzędu na stanowisku sędziego tego Sądu w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

W ocenie Rady pozostali kandydaci nie spełniają w tym konkursie kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie ich z wnioskiem o powołanie. Pan Jarosław Dudzicz i Pan Maciej Andrzej Mitera legitymują się wprawdzie wieloletnią służbą sędziowską na poziomie sądownictwa rejonowego, a także – w ramach delegacji – okręgowego i obaj specjalizują się w orzekaniu w sprawach karnych, to jednak żaden z nich nie dołączył do karty zgłoszenia materiałów, które dowodziłyby, że rozpoznawał sprawy różnorodne, wielotomowe, o skomplikowanej problematyce, czy takie, w których ujawniły się zagadnienia prawne budzące poważne wątpliwości, a w konsekwencji – że wyróżniania się wysokim poziomem

wiedzy prawniczej i wyróżniająco wykonuje obowiązki orzecznicze, uzasadniając aspirowanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego. Rada wzięła pod uwagę, że Pan Maciej Andrzej Mitera legitymuje się stopniem doktora nauk prawnych, jednak – podobnie jak Pan Jarosław Dudzicz – nie prowadzi większej działalności naukowej. Niejako na marginesie, mając świadomość walorów tych kandydatów, Rada uważa, że posiadana przez nich specjalizacja orzecznicza przemawia za ubieganiem się w pierwszej kolejności o awans zawodowy w ramach pionu karnego. Dbłość o dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga od Rady oszacowania, w jakim stopniu specjalizacja kandydata będzie przydatna na stanowisku objętym konkursem, a także, czy w strukturach wymiaru sprawiedliwości istnieją obszary, gdzie doświadczenie i wiedza tej osoby będą miały większą użyteczność (por. np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2023 r. w sprawie o sygn. akt I NKRS 71/22).

O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pana Grzegorza Michała Pastuszko zadecydował całokształt okoliczności sprawy, w szczególności: wieloletnie i bogate doświadczenie zawodowe, obejmujące zwłaszcza pracę naukowo-dydaktyczną ze specjalizacją w zakresie prawa konstytucyjnego, posiadanie stopnia naukowego, a także wnioski płynące z opinii służbowej i udzielonych mu rekomendacji oraz sposób zaprezentowania się przed Krajową Radą Sądownictwa, które to okoliczności – oceniane łącznie – dowodzą wyróżniającego poziomu wiedzy prawniczej, odpowiadającego wymaganiom stawianym przed sędzią Sądu Najwyższego.

IV

Wyniki głosowania Rady

W głosowaniu na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa dnia 27 października 2023 r. oddano na:

- Pana Pawła Stanisława Buconia 10 głosów „za” oraz 7 głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 20 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Jarosława Dudzicza 7 głosów „za” oraz 5 głosów „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 20 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana Macieja Andrzeja Miterę 2 głos „za” oraz 6 głosów „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 19 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Grzegorza Michała Pastuszko 10 głosów „za” oraz 5 głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 20 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Piotra Telusiewicza 1 głos „za” oraz 8 głosów „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 20 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

W związku z tym, że żaden z kandydatów nie uzyskał bezwzględnej większości głosów, na podstawie § 12 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 4 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 144/2023 z dnia 3 marca 2023 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. poz. 404), przeprowadzono ponowne głosowanie, głosując nad kandydatami w liczbie wolnych stanowisk sędziowskich powiększonej o jedną osobę.

W ponownym głosowaniu oddano na:

- Pana Pawła Stanisława Buconia 9 głosów „za” oraz 8 głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 20 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Jarosława Dudzicza 7 głosów „za” oraz 6 głosów „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 19 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Grzegorza Michała Pastuszko 11 głosów „za” oraz 5 głosów „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 20 głosów), zatem jego kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów.

Tym samym Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę, jak na wstępie.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka